

(สำเนา)

เลขรับ ๑๕๒/๒๕๖๓ วันที่ ๒๔ ก.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการท่องเที่ยว
เชิงเอกลักษณ์และตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยรัฐบาลมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจ
ของประเทศจากนโยบายและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ยังคงมีแนวโน้มเติบโต
อย่างต่อเนื่องและประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสทางการท่องเที่ยวหลายอย่าง อาทิ ความหลากหลาย
ของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ในแต่ละจังหวัด
แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่สนใจการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งเป็นที่ยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง และการใช้จ่ายซื้อสินค้า
ของที่ระลึก เสื้อผ้า และผลิตภัณฑ์จากชุมชน ทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย
ซึ่งการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดสามารถบริหารจัดการโดยเน้นเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น
ของตนและตามอัตลักษณ์ลักษณะเด่นของพื้นที่นั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีชนเผ่า
สำคัญ ๔ เผ่า ได้แก่ ชนเผ่าเขมร ชนเผ่าลาว ชนเผ่าส่วยและชนเผ่าเยอ ซึ่งมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สมควรที่จะ
ได้รับการอนุรักษ์ไว้ให้เด็กรุ่นหลังได้ศึกษา และในจังหวัดอื่นๆ ยังมีชนเผ่าพื้นเมืองที่มีเอกลักษณ์ควรได้รับการ
ส่งเสริม นอกจากนี้ควรมีการนำวิถีชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เข้าไปร่วมในการท่องเที่ยวของชุมชน
และในตัวเมืองศรีสะเกษยังมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอีกมากมาย อาทิ ปราสาทสระกำแพงใหญ่
เกาะกลางน้ำ และวัดปราสาทเขื่อนือซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพสักการะของชนเผ่าเยอ ไปจนถึง
สถานที่ท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้เรียนรู้ถึงวิถีทางการเกษตร โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ทุเรียน
ภูเขาไฟ ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้มีการจัดลำดับไว้ในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ทุเรียนพันธุ์ก้านยาว จังหวัดนนทบุรี
ทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ ทุเรียนพันธุ์หลิน จังหวัดอุดรธานี ทุเรียนพันธุ์สาลิกา จังหวัดพังงา ทุเรียน
ป่าละอู จากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และยังมีการจัดงานเทศกาลผลไม้หลากหลายชนิดอีกด้วย

การขยายตลาดและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวสร้างรายได้
และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ หากแต่ปัญหาการท่องเที่ยวชุมชนในประเทศไทย ยังขาดการพัฒนา
ต่อยอดสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน ซึ่งหากพิจารณาการต่อยอดดังกล่าวตามระบบห่วงโซ่
คุณค่าอันจะส่งผลให้การดำเนินงานในด้านกิจกรรมหลักของชุมชน มีระบบการจัดการที่นำศักยภาพทางการ
ท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด สร้างรายได้ และพัฒนาเศรษฐกิจสู่การท่องเที่ยวชุมชน

(โปรดพลิก)

